

Harriet Brooks

1876
2 lipca
Exeter, Kanada

1893
studia
w McGill

1898
asystentka
Ernesta
Rutherforda

1899
Rutherford
odkrywa
emanację torową

1900
Ernst Dorn
odkrywa
emanację radową

1901
magisterium
i badania
emanacji (radonu)

1902
staż
w Cambridge
u J. J. Thomsona

1903
odkrycie
zjawiska
odrzuć jądra
atomowego

1904
André Debierne
odkrywa emanację
aktynową

1906
staż
w Instytucie
Radowym

1907
ślub
z Frankiem
Pitcherem

1909
William Ramsay
izoluje radon

1910
rodzi Barbarę

1912
rodzi Charlesa

1913
rodzi Paula

1926
śmierć Charlesa

1929
śmierć Barbary

1933
17 kwietnia
Montreal

„Myślę też, że z należyłą powinnością wykonuję mój zawód [...] i pokazuję, że kobieta ma prawo do wykonywania zawodu i nie może być skazana na porzucenie go tylko dlatego, że wychodzi za mąż. Nie mogę sobie wyobrazić, jak żeńskie szkoły, zapraszające i zachęcające kobiety do wykonywania zawodu, mogą łamać te zasady.”

M. F. Rayner-Canham, G. W. Rayner-Canham, *Harriet Brooks: From Research Pioneer to Wife and Mother*, Quebec 1997, s. 133.

Harriet Brooks.

„Musimy zatem stwierdzić, że emanacja jest w rzeczywistości ciężkimi radioaktywnymi oparami lub gazem. [...] specjalne eksperymenty pokazują, że szybko się rozprasza, a także ma charakter gazowy.”

T. Pospieszny, *Pasja i geniusz. Kobiety, które zasłużyły na Nagrodę Nobla*, Warszawa 2019, s. 148.

„W tych eksperymentach pomogła mi Miss H.T. Brooks, a wyniki wskazują, że emanacja z radu jest w rzeczywistości gazem radioaktywnym.”

E. Rutherford, *Emanations from Radio-active Substances*, „Nature”, 1901, s. 157–158.

Rutherford

„Będzie mi niezmiernie miło wydać zgodę dla Miss Brooks na pracę w laboratorium i wysłuchanie wykładów. Jestem pewien, że moja żona i ja zrobimy wszystko, aby jej pobyt w Cambridge był przyjemny i opłacalny.”

T. Pospieszny, *Pasja i geniusz. Kobiety, które zasłużyły na Nagrodę Nobla*, Warszawa 2019, s. 150.

J.J. Thomson.

„Wczoraj wieczorem wydział Bryn Mawr przyznał mi stypendium w Europie. Ku mojemu zadowoleniu woleliby, abym z niego skorzystała w Cambridge. Oczywiście pragnę móc z tego skorzystać, ale [...] obawiam się, iż stracę miejsce w McGill [...]. Pozostaje mi prosić, aby moje miejsce było dla mnie zatrzymane jeszcze przez rok – mam tyle do zrobienia. [...] Są oczywiście inne trudności, które można napotkać, na przykład pieniądze i zarzuty mojej rodziny, która myśli, że jestem całkowicie szalona. Sądzę jednak, że mogę je pokonać.”

T. Pospieszny, *Pasja i geniusz. Kobiety, które zasłużyły na Nagrodę Nobla*, Warszawa 2019, s. 150.

„Jest niezwykle zdolną kobietą z doskonałą znajomością matematycznej i eksperymentalnej fizyki. Thomson poinformował mnie, że była najlepszą badaczką [...], jaką miał w laboratorium Cavendisha. [...] Wykazuje doskonałą znajomość fizyki teoretycznej i eksperymentalnej oraz jest wyjątkowo dobrze przygotowana do prowadzenia badań. Jej praca nad »Radioaktywnością« ma wielkie znaczenie w analizie przemian radioaktywnych.”

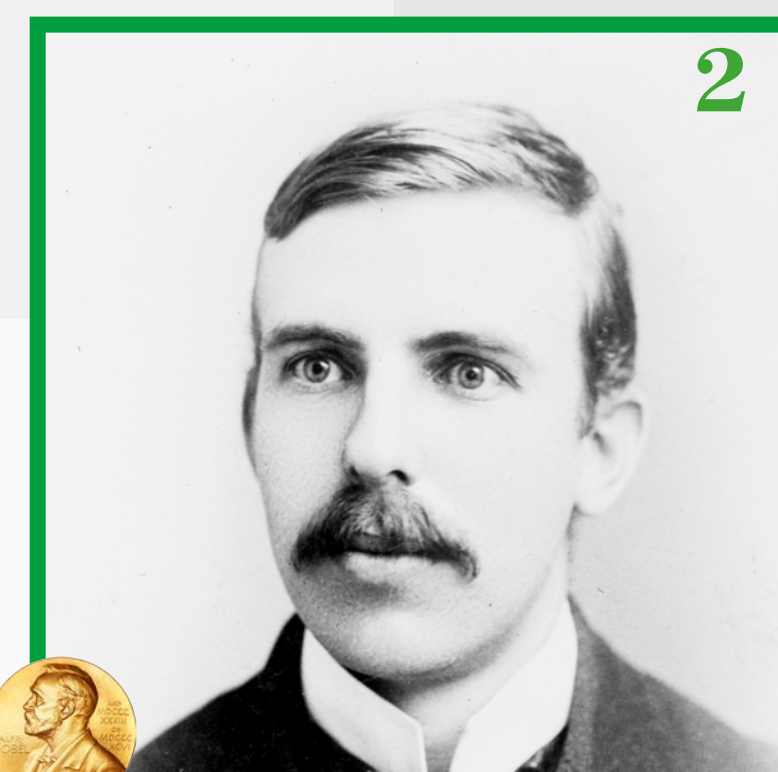
M. F. Rayner-Canham, G. W. Rayner-Canham, *Harriet Brooks. Pioneer Nuclear Scientist*, Montreal-Kingston 1992, s. 69.

Rutherford

„Harriet Brooks [...] była kobietą o wielkim wdzięku i zdolnościach, była mile widzianą ozdobą każdego laboratorium badawczego i pozostawiła w nim wszystko, co wiązało się z jej żywym wrażeniem wspaniałej osobowości i charakteru.”

E. Rutherford, *Harriet Brooks (Mrs. Frank Pitcher)*, „Nature”, 1933, s. 865.

Rutherford

Ernest Rutherford
(1871–1937)

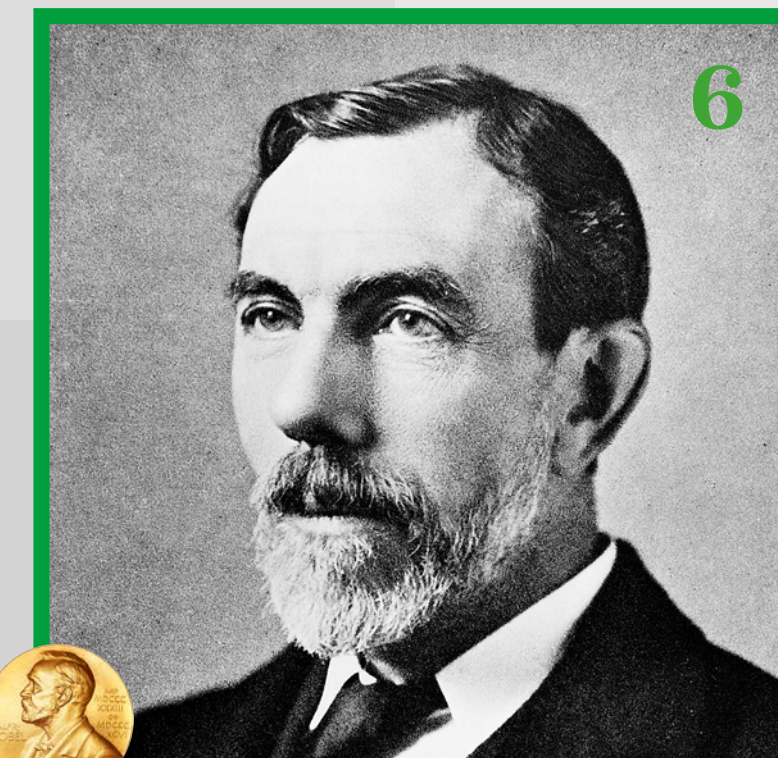
Ernst Dorn
(1848–1916)

Joseph J. Thomson
(1856–1940)

André Debierne
(1874–1949)

William Ramsay
(1852–1916)

